

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM – 2014. FEBRUÁR 2.

Mikor gyónjak?

Erre a kérdésre lehet válaszolni kissé kedélyesen is, ekkor azt mondjuk, akkor kell gyónni, amikor szükséges – akkor, amikor kell! Lehet azonban komolyan is válaszolni, ekkor azt mondjuk, hogy **gyakran!**

Ezeket a megállapításokat azért tesszük, mert nagyon is jól tudjuk, hogy milyen törekeny az ellenálló képességünk a bűn kérdésében. Akár Szent Péter kijelentésére gondolunk: „*ellenségeitek az ördög, mint ordító oroszlán jár körül és keresi, kit nyeljen el!*”, akár önmagunkhoz teljes őszinteséggel, miszerint megsebzett természetünk könnyen a bűn áldozatává válhat.

Nem véletlenül imádkozzuk temetések alkalmával: „*életemnek mennyi hűtlen, elhibázott napja volt, megkönyvékezett a világ bűne!*” – A teljes igazság az, hogy nem vagyunk született gonosztevők, de az is igaz, hogy a körülöttünk zajló események hatással vannak ránk és ki merné azt állítani, hogy olyan körülmények között él, hogy a hibának, a bűnnek még a gyanúja sem merül fel és ennél fogva a rossz hatása nem is emlegethető. Amennyiben ez igaz volna is, még mindig, mint az árnyékunk követ minket a magunkban hordozott emberi természet, ez pedig még isteni Mesterünk, Üdvözítőnk, az Úr Jézus Krisztus esetében is így mutatkozott meg: „*a lélek ugyan kész, de a test gyöngye!*” – Szent Pál is, aki pedig ki mondta, mert kimondhatta, hogy Isten kegyelme nem volt benne hiábavaló, kénytelen így fogalmazni: „*más törvényt látok elmémben és más érzek tagjaimban és ez a kettő állandóan harcban áll bennem!*”

Nem mondhatjuk magunkat különbnek az Úr Jézusnál és nem gondolhatjuk komolyan, hogy mi másképpen vagyunk, mint Szent Pál! Különben is annyi szép példát látunk az alázatosságra példaképeinkben, a Szentekben. Hogyan mernénk a szemébe nézni Árpádházi Szent Margitnak, Aki vezeklőövvel a derekán engesztelt és sűrű könnyhullatások közepette kérte Isten bocsánatát; vagy az ifjúság példaképeink, Szent Imrének, Aki a buzgóság példaképe volt és éjszakákon át, imádkozva kérte bűnei bocsánatát; de gondolhatunk a vértanúk hősiességére is, a hitvallók példájára, a sok áldozatos, névtelen helytállóra, Akik nem tartották elképzelhetetlennek, hogy nem eléggé tökéletesek és már ezért is komoly bűnbánatot tartottak és engesztelést vállalva törekedtek a jóra, az egyre jobbra.

Nagy kísértés mindenki számára az önmagunkhoz való teljes őszinteség hiánya. Ennek következtében sajátmagunk dolgait mindig másnak érezzük, mint például a körülöttünk lévők. Ezért is lehetséges, hogy könnyen „nehezen viseljük” mások véleményét, bírálatát. Az őszinte önvizsgálatban sokat tudnának segíteni a kívülről állók, akik talán úgy látják a mi dolgainkat, ahogyan mi nem,

őszintébben, valóságosabban – azokról nem is beszélve, akiket talán ellenségeknek gondolunk – lehet, hogy azért, mert nem hízelgnek és kimondják azt, amit mi nem is gondolunk. Nem ritkán az ilyen „véleményt” kíméletlenül érezzük. – Gyakran fel kell tenni a 129. Zsoltár kérdését: „*ha bűneinket felrovd, Uram, ki az, aki megállhat Előtted?*” – Azonban nemcsak ezt a kérdést kell feltenni, hanem őszintén válaszolni is kell rá: „én sokszor nem!” – Ilyenkor kell érezni, hogy a helyes tennivaló a hibától, a bűntől való szabadulás! – Ahogyan a mindennapi életben sem vezet jó eredményre a halogatás, úgy itt sem! – Gondoljuk csak el, milyen kellemetlen egy-egy betegség, ha elhanyagoljuk, mennyivel könnyebben gyógyulunk, ha időben orvoshoz megyünk; milyen kellemetlen, ha elfelejtjük befizetni a számlát – nemcsak azért, mert attól még rendezetlen marad, hanem még bírságot is kaphatunk miatt...

Teljesen érthetetlen a gyónás mellőzése, hiszen nemcsak arról van szó, hogy a bűn marad, sőt esetleg még gyarapodik is, hanem arról is, hogy nincs rá magyarázat, miért? hiszen ott a Mennyei Atya vár szeretettel, őszinte megbocsátással. Amiért Hozzá fordulok, olyan ajándékot ad, ami semmihez sem hasonlítható: visszaadja lelkem tisztaságát, a sérülést úgy gyógyítja, hogy nyoma se maradjon, teljes és tökéletes folyamat részesei lehetünk!

Milyen jó érzés testileg egy-egy tisztálkodás. Felfrissül, szinte megújul az ember általa. Joggal csodálkozhatunk azon, aki a porban, piszokban, szennyben jól érzi magát és nem keresi a megoldást, de ugyanígy kell csodálkozni azon, ha valaki a bűnnel szemrebbenés nélkül hosszasan együtt tud élni. Mire gondolhatunk ilyenkor, ha nem arra, hogy olyan jó rossznak lenni! Különös értelmet nyer ilyenkor a nagyböjti ének gondolata: „*minden élő megindul, csak a bűnös nem búsul!*”

Érezni kell a gyónás szükségességét akkor is, ha nincs különleges alkalom – lelkigyakorlat, Ünnepe... nem elégedhetünk meg ritka alkalommal vállalt lelki takarítással! Érzékenynek kell lenni mindenre, ami csak egy kicsit is Isten és közénk áll! – Ki kell tudni mondani: „*fölkelek és Atyámhoz megyek!*” Tudnunk kell, hogy sok alkalom „segíti” gyarlóságainkat, sok minden lehetséges az által, hogy „sokszor és sokat vétkeztem: gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással”...itt azután nagyon sok lehetőség maradhat el: pl. nincs komoly szentségi élet; a leg-leg-leg utolsó pillanatban érkezem egy héten egyszer a szentmisére; sietek el onnan és nem veszek részt a szentségimádáson, rózsafüzér és litánia ajátosságon; nem érzem hiányát az első-pénteknek (sem otthonomban, sem a templomban ...) – ezektől kell megszabadulni minél inkább, minél hamarabb! -

Pekker Imre plébános

Szűz Mária, Isten Anyja -ÚJÉV- - Ma egy hete ünnepeltük Urunk születésének emléknapját, s azóta is nyolc napon át ünnepeljük. Ebben az ünnepsorozatban, ahogyan illik is, földreszállt Üdvözítőnk van a középpontban. Ő, Aki emberré lett, hogy a bűnt kivéve részese legyen minden emberi dolgunknak. Ezért kellett megtapasztalnia a hontalanságot, a hajléktalanságot, a szegénységet... kénytelen volt megelégedni a pásztorok látogatásával s ennek ellenére a továbbiakban az ismeretlenséggel is, hiszen a pásztorok távozása után a napkeleti bölcsek látogatásáig újabb „erdeklődők” nem jöttek, bár a Szentírás tanúsága szerint pásztorok mindenkinél elbeszéltek mindazt, amit láttak és hallottak.

Ezen események közepette, sőt már fogantatásának első pillanatától kezdve mindvégig ott volt Szűz Mária személye. Ő, aki már név nélkül, de a bűnbeesés utáni pillanatokban szerepel; ő az az Asszony, Akinek Ievadéka szétteritorja a bűnt okozó sátn fejét; Ő az, Aki már az úgynevezett ősvangéliumban szerepel, Akinek az anyagi üdvözlőre az Igen-je elhangzott, Aki által az Isten az idők teljességében elküldte Fiát Üdvözítőnek, Megváltónak. A mai alkalommal Neki szentelünk figyelmet ünnepünkkel, Akit elsőként az Isten tisztelt meg Küldötte által-és mivel egyikünk sem olyan, mint az Isten, legfőképpen pedig nem vagyunk többek Nála, ezért őszinte szívvel ünnepeljük és köszöntjük Őt, mint Isten Anyját. Nem is tehetnénk mást, ha vallásosnak és hívőnek tartjuk magunkat.

Az a lelkület, amely méltó volt arra, hogy Isten sok más közül Őt válassza Közvetítőnek, arra kötelez, hogy szemléljük, lássuk, de kövessük is Őt. Aki valóságos hús-vér emberként született és élt a földön, mégis méltó lett és méltó is maradt, hogy Isten örök terveit hordozza. Isten szolgálójának mondta magát és az is volt, az is maradt - még a nehézségek közepette is. - Ez a tény nemcsak azért fontos nekünk most, a megtestesülés ünnepsorozatában, mert így tudjuk kifejezni Iránta érzett „csodálatunkat”, hanem azért is, mert az Ő lelkületével kezdhettük helyesen az Istentől nekünk ajándékozott újabb lehetőséget, az új esztendő. - Az a tény, hogy most itt lehetünk, egy újabb év, a 2014. év kezdetén dicsérhetjük az Istent, jelentse azt is, hogy mindazt, ami az elmúlt évben jó volt, meg akarjuk őrizni, sőt tovább gyarapítani, de azt is, hogy, ami nem volt jó, helyes, azt haladéktalanul — minél hamarabb és a tőlünk telhető módon minél tökéletesebben ki akarjuk javítani! — Ehhez olyan lelkület kell, ami a Szűzanyában meg volt. - Őt ma ünnepeljük, mint Aki világra szülte nekünk az Üdvözítőt; de legyen a mi jobbik énünk világrahozója is, Aki segít nekünk abban, hogy jó szándékaink, jóra törekvéseink megszülethessenek, megvalósuljanak! - Nem tudjuk, mennyi időnk van minderre, de amit most újból ajándékba kapunk a jó Istentől, (az idő) ja Szűzanya példájával és közbenjárásával legyen bennünk értékes valósággá!

Vizkereszt Ünnepe – Január 06. -Ezen a szent Ünnepen ismét azt látjuk, hogy az emberszerető Isten jelet ad az embernek – ezúttal az úgynevezett pogányoknak. Jelet adott a választott nép hűtlen királyának, Ácháznak, Aki egyúttal jellé lett az egész világ számára, most teljessé lett az Isten szándéka, hiszen az embert üdvözítő tervében minden ember szerepelt, nemcsak a választott nép. A napkeleti bölcsek által teljessé vált ez isteni szándék. Igaz ugyan, hogy sem a létszámuk, sem az a vidék, sem azok a nemzetek, akiket Ők „képviselek” látszólag nem jelentik az egész világot, és az egész világon élő minden embert, valójában azonban figyelembe véve az úgynevezett hármas számot - ennyire teszi az „emlékezet” a Látogatók létszámát, a teljességet jelenti – a magukkal hozott ajándékok alapján mondjuk Őket „háromkirályoknak”, - Valójában nincs megjelölve, hányan voltak. Akármennyien voltak is, készségesek voltak és bölcsek voltak, mert késlekedés nélkül indultak a csillag-jel „hívására.” - Az Ő megjelenésük azért is nagyjelentőségű, mert, mint mondtuk, általuk minden nép „megjelent”, hogy hódoljon az Újszülött Király előtt, valójában napkeletről jöttek, de mint tudjuk, nemcsak napkeleten, hanem napnyugaton, Északon és Délen is éltek népek, s Ők napkeletről jöttek mégis az egész emberiséget képviselték készségükkel. Jól később, az Úr Jézus mennybemenetele előtt vált teljesen egyértelművé, hogy az Úr Jézus küldetésé az egész világra szól, amikor kimondta: „menjete el az egész világra, tanítsatok minden népet, kereszteljétek meg őket...”

Önkéntelenül is felmerül a kérdés, hogy miért csak napkelet szerepel, amire egyénileg azt válaszolhatjuk, hogy a választott nép számára egykor napkeletről jött a nagy pusztulás (a babiloni fogság) és most annál csodálatosabb hódolat, elismerés jön ugyanarról a helyről, mert megszületett a Megváltó, Aki nem pusztulást, hanem olyan lelkületet hoz, aminek értelmében „*dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarátú embereknek!*” Érezzünk kell, hogy a napkeleti bölcsek a mi képviseletünkben is hódoltak az Újszülött Előtt! – Ajándékaik jelzik, hogy nem egyszerű látogatásról, hódolat-ról, nem akármiről szól; az ősi himnusz szerint ezek az ajándékok, az arany jelzi a nagy Királyt, a tömjén az őszinte buzgó imádságot az igaz Istennek és a myrrha a megváltó halál utáni kenetet, jelzik, hogy Akinek adják, szemükben Az nem Akárki. Nekünk is legyen a földreszállt Üdvözítő a mindenkinél és mindennél Előbbrevaló (király), Akit imádunk, imádságainkkal magasztalunk és nem feledjünk megváltói szenvedését és halálát, mert ebben van az üdvösségünk! – Mi nem késlekedünk és nem „ravaszkodunk”, mint Heródes, hanem a bölcsek lelkületével köszöntjük Őt életünk, életfelfogásunk, viselkedésünk aranyával, tömjénével és myrrhájával!

Karácsony utáni 2. Vasárnap – Január 05. -A Bölcsesség Könyvének gyönyörű és mély értelmű sorait a Szent Ünnepek idején már emlegettük, most ismét emlegetjük, mert arra utal, hogy az Isten „módszere” a finomság és a csend, ahol azonban annál komolyabban történnek dolgok. – Erre utal a következő idézet is: „*az örökkévalóság beszédes csendjében lett testté az Ige, hogy majd földünkön meghaljon, új életet kezdjen és megteremje a megváltás gyümölcsét.*”

Ez a komoly értelme a megtestesülésnek – ennek csak egy kis része a karácsonyi Ünnepek „romantikája”. Amennyiben csak erre az érzelmi eseménysorozatra korlátozódna minden, nem érte volna el célját az Isten minden emberre vonatkozó üdvözítő szándéka. – Az Ünnepek elmúltával, látjuk, hogy lassacskán a szemétkébe kerülnek a fenyőfák, esetleg úgymond másodlagosan hasznosítják, de már nincs karácsonyi hangulata, a bevásárló központokban már leárazások vannak – olyan helyek is léteznek már, ahol a közeledő farsangra készülnek. Nagy kár volna, ha csak ennyit jelentett volna a Karácsony! Isten másnak szánta!

A Karácsonynak tovább kell hatnia a mindennapokban, az ismét elkezdődött munkában a munkahelyeken, a szünet végeztével az iskolákban, de minden területen, csak másképpen, mint eddig. Ugy, hogy élményekkel eltelve, a közénk jött isteni világosság fényében kell járnia az embernek. – Sajnos emberi gyengeségeink, hiányosságaink nem múltak el, mint a szép Ünnepek, továbbra is hordozzuk magunkban, ezért is kell tudatosítani, hogy „*az emberek szüksége van mindennapi bölcsességre és az Istentől kapott bölcsességre!*” – Az Istentől kapott bölcsességre azért, mert az vezet az igaz úton, a saját bölcsességére pedig azért, hogy meglássa és belássa, nem elég a maga ereje, hogy el ne feledkezzen a helyes döntésről, hogy keresse Isten bölcsességét és színterét eljen. – „*az ismeretközlések áradatában élünk, a tudományok mélységeit is ismerjük. Világunk érzi, hogy ez nem elég! Sőt semmivé foszlik, ha valaki nem érzi azt, hogy ő Isten gyermeke és, hogy őt Isten gazdag és fölséges örökségre választotta ki.*” Az emberi bölcsesség és erőfeszítések sorozata számtalan esetben bizonyította már, hogy a legtöbbször nem arra van szükség, amiről „álmodozunk”, amikért erőn felül törekszünk. Az egy szükséges, hogy szent és feddhetetlen étellel éljünk ezen a világon, ezért lett testté az Isten Küldötte, ezért lakott közöttünk, ezért alkotta Egyházát és hagyta a világra ajándékul, hogy legyen lehetőségünk a kegyelem és igazság által, amit Ő hozott közel hozzánk gazdagodni lelkiekben és másokat is gazdagítani. – A lehetőséget megkaptuk az éjszaka csendjében, az igaz Világosság közénk jött, hogy biztos és jó célok felé vezessen, a mi dolgunk az, hogy járjunk az Ő világosságában, kövessük az Ő helyes bölcsességét, hogy elmondhassuk, szentségi hatása nem volt ismeretlen számunkra és nem volt bennünk hiábavaló!

Urunk megkeresztelkedése - Jan. 12. - „*Isten nagyságának kinyilatkoztatása*” a mai Ünnepe. – Köznapi kifejezéssel azt mondhatjuk, hogy emberi természete szerint az Úr Jézus most lett nagykorúvá, amikor a „*Mennyei Atya szeretett Fiának nevezi. Az Úr Lelke száll Rá...*” – Mostantól kezdve fontos, hogy Őt hallgassuk és kövessük tanítását.

A Szent Ünnepek alkalmából rácsodálkoztunk azokra a jelekre, Akié és amiket a jóságos Isten küldött a világnak, hogy jelezze, elérkezett az idők teljessége, ma is jeleket látunk - többet is, amik egyértelműen bizonyítják, „*velünk az Isten!*” – Jel számunkra, az Úr Jézus, Akire rámutat Keresztelő Szent János, mint az Isten Bárányára, Aki elveszi a világ bűneit, Jel az Atya igazoló szövege: „*Ez az Én Szeretett Fiam, Akiben kedvem telik!*” – Jel a galamb képében Rászálló Szentlélek. Jel az Úr Jézus Krisztus megkeresztelkedése is – amikor beáll az emberek sorába, hogy Keresztelő Szent János megkeresztelje, jelezni akarja az Ő valóságos emberségét. Igaz a Szent Jánosnak, amikor méltatlannak tartja magát, és az Úr Jézus nemcsak egy „vitát” akar lezárni, amikor mégis ragaszkodik a kereszteléshez, hanem bizonyít is - bizonyítja emberségét, küldetését, mely szerint később majd valóságosan szenvednie és meghalnia kell a megváltás művének teljesítésére. Jel abban az értelemben is, hogy a keresztelés mostantól kezdve szent dolog. Maga az Úr Jézus szenteli meg az Ő istenségével. A keresztelés vize az által, hogy Magát az Üdvözítőt érintette, mintegy magasabb rendűvé vált. Amikor jóval később az Úr Jézus találkozik egy régóta betegeskedő asszonnyal, aki a ruhájának a szegélyét érinti csupán és meggyógyul, ugyanaz történik – maga a ruha nem lenne csodatevő erejű, de az Úr Jézus ruhája, ezáltal megszentelt ruha és alkalmas a bizalom felébresztésére és alkalmas a gyógyulás közvetítésére; ahogyan az Úr Jézus sírban-nyugvása szentté tette a sírokat, úgy teszi az Ő Személye szentté a keresztelés eszközeit a vizet is. – A keresztelésnek méltóságot adott; ezáltal az Úr – ezt a megszentelt feladatot bízta az Apostolokra és utódaira a világ végéig. – Amikor a saját keresztelésünkre gondolunk, tegyük ezt meghatódott lélekkel, hiszen abban a szent eseményben részesültünk, amit Maga az Úr Jézus szentelt meg – azt is mondhatjuk, hogy a megkeresztelték sora elején Ő Maga áll, mireánk is kiáradt a Szentlélek, a lelkünk az Ő temploma lett – tegyük tehát sokat, nagyon sokat azért, hogy mi is a Mennyei Atya szeretett gyermekei legyünk, akikben kedve telik és „*hogy a világ meglássa bennünk Isten kedves gyermekeit!*” – Készségesen akarjuk, hogy „*a Szentlélek vezessen bennünket arra, ...soha ne alkudjunk meg a bűnnel!*” – gondosan ügyeljünk arra, hogy „*megőrizzük magunkban a fogadott fiúság kegyelmét!*”

Évközi 2. Vasárnap – Január 19. – A szent Ünnepek elmúltával nem marad el az ünneplés, sőt most a „maga teljességében ünnepeljük” azokat a dolgokat, amik a Karácsony gyertyafényes, fenyőszagú, pásztorok, napkeleti bölcsek által áradtak világunkra. Most tudatosítjuk magunkban, hogy mindezek miért történtek. – Eljött közénk Üdvözítőnk, emberré lett, hogy teljesen közelünkbe hozza az Isten szent dolgai. Szavával és példájával tanítson, előkészítse lelkünket a megváltás befogadására; hogy eljuthassunk oda, ahová a 65. Zsoltár szavai akarnak vezetni, hogy természetes legyen számunkra: „az egész föld Téged imádjon és magasztaljon, Istenünk; nevedet énekel dicsérje!”, hogy ne feledkezzünk meg arról, hogy „Te kormányozod a mennyet és a földet!” – Kétségtelen, hogy számtalan dolog gazdagítja a világot, az emberek mindennapjait – ennek ellenére gyakran elfeledjük, hogy minden Isten áldása. Aki a számtalan lehetőséget mintegy elrejtette a mindenkorai életbe, hogy megörvendeztesse vele fiait, az embereket, amikor megtalálják és boldogan tapasztalhatják, hogy milyen mérhetetlen gazdagság vesz körül bennünket. Egyet nem szabad sohasem felejtetni, hogy az ember mindig csak megtalálja és nem feltalálja Isten ajándékait! – Amikor azt hisszük, hogy a saját érdemünk a sok-sok eredmény, akkor téved az ember akár az önzés, akár az önteltség bűnébe és túlzás nélkül állítható, sokszor „elhatalmasodik a bűn”, amit csak tetéz az a tény, hogy az ember nemcsak mint sajátját ünnepli a lehetőségeket, amiket pedig ajándékba kapott, hanem rosszul és rosszra is használja, nem csak él a lehetőségekkel, hanem vissza is él vele. – Ezt a veszélyt pedig kikerülni a gondolat, miszerint Isten az, Aki kormányozza az eget és a földet – és amikor mindezt elfogadjuk, kimondjuk, ez hitvallássá lesz és hálára indít. Hálára az Isten iránt, Aki nemcsak Szent Fiát akarta nagyvá tenni, nemcsak Őt akarta becsessé tenni, hanem minden embert, minket is. – Ehhez az kell, hogy ne feledjük: „meghívott gyermekei közé, a kiválasztottak családjába” – akarja, hogy gyermekei „a hit fényében éljenek és dolgozzanak; hogy a népek és vezetőik tiszteletben tartsák törvényeit...” és mindezt Szent Fia által. – Mindezek megértéséhez Keresztelő Szent János és Szent Pál apostol lelkülete szükséges, hogy ne csak elvben legyen kincsünk hanem a valóságban is minden lehetőség. A gyenge emberi természetnek szüksége van a közénk jött Üdvözítő erejére, vezetésére, hogy megismerjük és komolyan vegyük tennivalóinkat. El tudjuk képzelni, hogy tévedhetünk is, de azt is, hogy azt ki is tudjuk javítani! Életünk „forgalmi rendjét” hatékonyabban segíti szeretetével és isteni erejével, mint a mindennapokban bármiféle biztosító és irányító berendezés, csak Ő legyen a Minden benne! – Akarjuk, hogy Ő tanítson és vezessen bennünket!

Évközi 3. Vasárnap – Január 26. – Minden szentmisében imádkozunk dicsőítő éneket (prefációt) és ebben tudatos emberi megnyilatkozásunk, hogy „méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk...” – most éppen a prefáció gondolatai mellett, hogy az Úr Jézus keresztsége és a mi keresztségünk mennyire összetartoznak. Az Ő keresztsége után a Mennyei Atya kinyilvánította, hogy szeretett Fiában kedve telik, a mi keresztségünk pedig kezdete ennek az isteni elképzelésnek, amiben mi is részesek lehetünk.

Ahhoz azonban, hogy ez bekövetkezzék, annak is be kell következnie, hogy cselekedeteink az Ő tetszésére legyenek és nevében – meggyőződésből tegyük a jót. Erre hív minket az Úr Jézus Krisztus. Az Evangéliumban arról hallunk, hogy név szerint kiválaszt és hív embereket: „Kövessetek engem!” – Semmiképpen sem gondoljuk azonban, hogy csak akkor és abban a formában történt kiválasztás és a kiválasztottaknak emberhalászokká kellett lenniük. Azokat a Meghívottakat az apostoli feladatra hívták, de minden embernek van meghívása, hivatása és ez az isteni meghívás azért van, hogy minél többen legyenek, akik számára „nagy világosság támadjon!” –Ebben az értelemben kell, hogy teljenek a mindennapjaink – kinek, kinek adottságai, lehetőségei által. Így sok tennivalója van a tökéletesség felé a kisgyermektől kezdve mindenkinél, aki él ezen a világon! Nem testi értelemben gondolta a Próféta sem, hogy a pogány nemzetek területén olyan sötétség van, mint éjszaka szokott lenni, hanem lelki értelemben, hiszen bár abban az időben – Krisztus előtt 732-ben – nem volt olyan világító eszköz, mint manapság, de volt. Ezért nem is kellett volna isteni beavatkozás, hogy az ember ne botorkáljon sötétségben, de ahhoz igen, hogy megszünjön a lelki sötétség, ami sokkal nyomasztóbb, mint a napvilág hiánya, hiszen lelkileg lehet sötétség a gondolkodásban, a beszédben, cselekedetekben egyaránt, amit pedig sokkal nehezebb az életből kiiktatni, mint gondolnánk. A sötétség „eltüntetésére” elég világító eszközt működtetni, a lelki, szellemi, erkölcsi sötétséget viszont így nem lehet megszüntetni. Az Úr Jézus vezetésére, tanítására van szükség ennek a sötétségnek a megszüntetéséhez, „fény, öröm, remény sugárzik Jézus tanításából.” – Erre utal is Szent János Evangéliumában az Úr Jézus, amikor azt mondja: „Én vagyok a világ világossága, aki követ, nem többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága!” – A mindenkorai embernek, nekünk is elsőrendű feladatunk, hogy Urunk tanítását „készítségesen hallgassuk, és áldozatos lélekkel kövessük!”, tudva azt, hogy „minden elműlik, egyedül Isten marad; és ha Isten velünk, megvan mindenünk; Isten Maga elég!” – Tudatosan kell vállalni „Krisztus hűséges követését!”. Sok alkalmat kapunk Istenő erre, használjuk fel jól a lehetőségeket!

Szeretet programozás

Terméktámogatás: Igen, miben segíthetek?
Vásárló: Hát, hosszas megfontolás után úgy döntöttem, installálni fogom a Szeretetet. Végigvezetne kérem a folyamaton?

Terméktámogatás: Rendben, szívesen segítek. Készen áll az indulásra?

Vásárló: Hát, nem vagyok egy műszaki zseni, de azt hiszem, készen állok. Mit kell először tennem?

Terméktámogatás: Első lépésként nyissa meg a Szívét. Megtalálta a Szívét?

Vásárló: Igen, de egy csomó más program is fut jelenleg. Lehet telepíteni a Szeretetet, miközben ezek futnak?

Terméktámogatás: Milyen más programok futnak?

Vásárló: Lássuk csak, van Múltbéli Megbántódás, Alacsony Önértékelés, Harag és Neheztelés. Ezek futnak éppen.

Terméktámogatás: Nem gond, a Szeretet fokozatosan törölni fogja a Múltbéli Megbántódást a jelenleg működő rendszeréből. A hosszú távú memóriában esetleg megmaradhat, de már nem fog megzavarni más programokat. Végül a Szeretetet felül fogja írni az Alacsony Önértékelést a saját moduljával, amit Egészséges Önértékelésnek hívnak. Viszont a Haragot és a Neheztelést teljesen ki kell kapcsolnia. Ezek a programok megakadályozzák a Szeretetet megfelelő installálását. Ki tudja kapcsolni ezeket?

Vásárló: Nem tudom, hogyan kell kikapcsolni őket. Meg tudja mondani?

Terméktámogatás: Örömmel. Menjen a

Egy perc bölcsenység...

startmenübe és indítsa el a Megbocsátást. Ezt addig kell ismételnie, amíg a Harag és a Neheztelés teljesen ki nem törölődnek.

Vásárló: Rendben, kész! A Szeretet automatikusan elkezdte telepíteni magát. Ez normális?

Terméktámogatás: Igen, de ne feledje, önnek csak az alaprogram van meg. El kell kezdenie kapcsolódni más Szívekhez, hogy hozzáférjen a frissítésekhez.

Vásárló: Hopp! Máris kaptam egy hibaüzenetet. Azt mondja: „Hiba – A program nem fut külső egységeken.” Most mit tegyek?

Terméktámogatás: Ne aggódjon. Ez azt jelenti, hogy a Szeretetet program Belső Szíveken való futásra lett tervezve, de az ön Szívén még nem futott. Kevésbé technikai nyelven ez csak annyit jelent, hogy önnek először saját magát kell Szeretnie, mielőtt másokat Szerethetne.

Vásárló: Tehát most mit tegyek?

Terméktámogatás: Gördítse le az Önelfogadás menüt; majd kattintson az alábbi fájlokra: Megbocsátok Magamnak 2.0, Felfedezem az Értékeimet 1.5, Tudomásul Veszem a Korlátaimat 3.0.

Vásárló: Rendben, kész.

Terméktámogatás: Most másolja őket az „Én Szívem” könyvtárba. A rendszer felül fog írni minden zavaró programot és kijavítja a hibás programozást. Ezen kívül törölnie kell a Terjengős Önkritikát az összes könyvtárból és kiürítenie a Kukát, hogy biztosan eltávolítsa teljesen és soha ne jöhessen újra elő.

Vásárló: Megcsináltam. Hé! A Szívem új fájlokkal telik meg. Mosoly jelent meg a képernyőmon és a Béke meg az Elégedettség bemásolja magát minden felé a Szívembe. Valamint az egész rendszerem melegedni kezdett. Ez normális?

Terméktámogatás: Sok esetben. Másoknak eltart egy ideig, de végül minden helyreáll a megfelelő időben. A rendszer melegedése normális, és javítja a Szív működését, ne aggódjon. Egyébként jó érzés nem?

Vásárló: De, csak szokatlan.

Terméktámogatás: Szóval, a Szeretetet telepítve és rendesen fut. Még egy dolog mielőtt letennék. A Szeretetet Ingyenes Program. Figyeljen rá, hogy továbbítsa azt és a különféle változatait mindenkinek, akivel kapcsolatba kerül. Ők is megosztják majd másokkal és visszajuttatnak viszonzásul önhöz is új és izgalmas változatokat.

Vásárló: Köszönöm...

JUBILEUMI Katolikus bál 2014.

2014. január 25-én 10. alkalommal került megrendezésre a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány által megrendezett jótékonyági bál. A program a hagyományoknak megfelelően alakult: Atya köszöntője után egy rövid beszámoló következett a bálók eddigi „eredményeiről” (ld. alább), ismét gyönyörködhattunk az énekkar műsorában. Volt meglepetés műorszám is palóc mese, rimóci népviseletben előadva. A finom vacsora után a hajnalig tartó táncot csak a szokásos tomboladorsolás szakította meg. A bált a hagyományos nótázás zárta. Nagyon jó, élménytelis estét tölthettünk ismét együtt, Istennek hála!

Surányi Szilárd a bálók szervezése során a legfőbb segítségem, köszönöm a mindenre kiterjedő figyelmét, kitartását. Nélküle nem jöhetett volna létre ez a 'rendezvény-sorozat', hiszen 2004 őszén, az első bál megrendezésének felmerülésekor ő volt az ötletgazda. Köszönjük!

Köszönet Pekker Imre atyának, hogy a kezdetektől támogatja a bál megrendezését és jelenlétével, köszöntőjével és asztali áldásával is hozzájárul az est hangulatához, színvonalához.

Köszönet a Betyár étteremnek és Gabinak, akivel az elmúlt 10 év közös történet, hiszen éppen 10 éve üzemeltetik ők az éttermet. Köszönjük, hogy évről évre házigazdánk és befogadják az összegyűvételünket!

Köszönet mindenkinek, aki pénzt, energiát, időt áldozva velünk töltötte ezt az estét!

A bálban a műsort hosszú évek óta a Magyarok Nagyasszonya Római Katolikus Énekkarnak köszönhetjük. Mindig megörvendeztetnek minket valami „világi” produkcióval is. Ebben az évben is volt szerencsénk hallani tőlük egy vidám népdalt. A repertoárban mindig szerepel közös éneklés a hallgatókkal is. Ez alkalommal egy egyszerű szöveget kellett megtanulnunk: Alleluja, alleluja, alleluja, alle-luja...

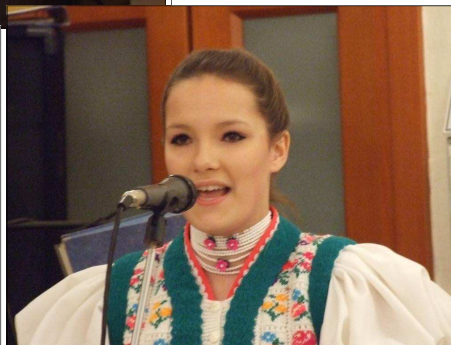
Dura Veronika volt a rimóci népviseletbe öltöztetett meglepetés—vendég, aki vicces palóc népmesét adott elő az udvarlást gyakorló palóc legényről és az esetéről a bizonyos alsóneműjével...

Köszönjük a vidám percekét!

Ismételten nagyon sok tombolaajándékot ajánlottak fel kedves vendégeink. Isten fizesse meg a nagylelkű adományokat!

Benkő Péter karnagy urat szeretete jeléül köszöntötte az énekkara. A női karból Sokorai Józsefné Margitka olvasta fel saját költsű versét, a férfikarból pedig Végh József nyújtott át egy ajándékosarat. Ezúton is köszönjük kántor urunk áldozatos munkáját, melynek gyümölcsét a bálokban is élvezhetjük évről évre...

A bál Hivatalos Zenekara

Morvai Róbert

Farkas Gellért

Morvai János

Mind a 10 alkalommal egy külön erre az alkalomra szerveződött formáció szolgáltatta a talpalávalót. Minden alkalommal ingyenesen szórakoztattak minket hajnalig, valamint a borralóljukat is felajánlották mindig a kitűzött cél megvalósítására. Köszönjük!

Nyitótánc: Dura Veronika és György Péter

Hajnalig zajlott a tánc. Mindenki nagyon jól érezte magát, sokan mulattunk a tombolasorsolás után is. Képviseletet magától a Baba-mama kör, az ifjúság, az énekkar, az egyháztanács, az iskola tanári kara, az igazgatónővel, volt Polgármester úr a kedves feleségével...

Már 10. alkalommal köszönhetjük Kiss Tiborné Klárinak a gyönyörű ajándékot. Az idei egy díszített kerámia kereszt volt, sokat dolgozott vele. Isten fizesse meg a fáradozását! Örülök, hogy a szóbeli köszöntéskor mindenki nagy tapssal illette őt.

Köszönöm a tombola árusításban nyújtott, lelkes segítséget a „fiataloknak”: Benkó Bernadettnek, Varga Dominikának, Benkó Annának, Demeter Lilinek, Surányi Melindának, Bálint Bernadettnek és Pistinek, Bálint Barnusnak és barátnőjének. Az ajándékok átadását Dura Verának és Tóth Edinának, a számok felolvasását szintén Surányi Melindának.

Az elmúlt 10 bál

Ennyi év távlatából elmondható, hogy minden évben nagyon jól alakult a bál, vidám, családias estét tölthetünk együtt.

A tiszta haszon, vagyis az adomány a szükséges kiadások rendezését követően átlagosan 450-550 ezer Ft volt. Ebben az évben kimagasló összeget: 583.000-Ft-ot sikerült összeadni a kántorházra. Köszönjük ez-

úton is mindenki nagylelkű támogatását! Az első alapítványi katolikus bábra 2005-ben került sor. Ebben az évben és a következőben is a bevételt a költségek rendezésén túl, az egyházközség támogatására fordítottuk. 2007-ben és 2008-ban az orgona felújítása volt a célkitűzés. Ekkor az összes felújítási költség kb. egy negyedét a bálból tudtuk fedezni! 2009-ben ismét a nyári hittantábor megrendezésében voltunk az egyházközség segítségére. 2010-ben a templom melletti Kőkereszt felújítására gyűjtöttünk. Ezt a bál bevételéből tudtuk is fedezni, vagyis egészében ebből valósult meg a cél.

2011-ben kezdődött új fejezet. Meghirdítettük az új kántorház építése projektet és megkezdődött a gyűjtés. Azóta minden évben ennek a célkitűzésnek jegyében

zajlott le a bál. A már elmúlt 4 alkalommal összesen már 2 millió forinttal gyarapodott az építkezésre fordítandó összeg. Nyilván ez kevés lenne ahhoz, hogy belekezdjünk az építkezésben, de mivel más forrás is rendelkezésre áll, így ebben az évben meg is kezdődhet a munka. Egy építkezéssel járó kiadások sorában a 2 millió Ft talán nem tűnhet soknak, számomra mégis az összefogás, az áldozathozatal nagyon szép példája. És mint a bálon is említettem, pontosan arról szól, azt tükrözi, mint maga az Egyházunk. Mindenki hozzászólja azt, amit a maga részéről tud vállalni és ebből előáll egy újabb érték. Még egyszer tiszta szívből köszönöm támogató hozzáállásukat! Isten fizesse meg!

Dr. Tóth Éva

Köszönjük Évinek és Szilárdnak, hogy fáradhatatlanul megszervezik számunkra a bálakat, s lehetővé teszik számunkra a kikapcsolódást. Várjuk a folytatást!

Benkó Péter

Ökumenikus imahét - 2014. január 19-26.

Ökumenikus gondolat

A gondolatom Pál első levele a Korintusi gyülekezethez 3. részéből való, ami így hangzik.

„Isten munkatársai egy alpra építenek”
Az ökumenikus imahetek arról szólnak, hogy részt vehessünk egymás életében. A fent említett ige arra tanít bennünket, hogy, semmi ne húzzon kőfalat a felekezetek között ne váljon sablonná az ökumenikus nap a gyülekezetek életében. A temp-

lomba járóknak egymás építését kell szolgálni mivel egy a test, Krisztus teste és mi egyenként tagjai vagyunk. Azt a hitet, ami bennünk van, tartsuk meg, legyünk béke teremtők! Arról ismernek meg hogy tanítványok vagyunk hogy egymást szeretjük. Legyünk méltók a kegyelmi ajándékokra! Mi, akik Isten követői vagyunk, közösen kell mennünk a jézusi úton, hogy utunk végén találkozassunk egymással a Krisztus színe előtt.

Pál levele a Thesszalonikai gyülekezet-hez írt levél 5.részéből vett ígérel „ami ránk is vonatkozik zárom gondolatomat.

Kérünk titeket testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttek, akik elől járítok az Úrban, ne legyenek szakadások köztetek építse egyik a másikat, mint ahogy teszitek is!
Ehhez kívánok áldást békességet a mi urunk Jézus Krisztustól.

Egy református gyülekezeti tag

Pekker Imre atya református gyülekezetben elmondott beszéde: **Alsónémedi/2014. Január 26.**

Minden ember különös kettősséget hordoz magában. Egyrészt egész életünk a jó Isten ajándékozó szeretete által csupa lehetőség - lehetőség a szépre, jóra, egyre tökéletesebbre, másrészt könnyen a bűn által megsebzett természetünk hatására bonyolult is lehet Ennek következtében maga az Úr Jézus emberségében így imádkozik szenvedésének éjszakáján: „*a lélek ugyan kész, de a test gyöngye!* Ehhez hasonlót mond a nemzetek Apostola is, Szent Pál: *”más törvényt látok elmémben és más érzek tagjaimban és ez a kettő állandóan küzd bennem egymás ellen!”*

Emberségünket a jóságos Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette, így eredetileg nem lehet rossz — a Teremtés Könyve el is mondja: amikor Isten a világot alkotta, a teremtés minden mozzanata után megállapította, hogy amit alkotott, az jó - az ember teremtésekor ennél többet mondott, „*látta Isten, hogy amit alkotott, nagyon jó.*” - így indult világtörténelmi valóságunk. Mégis egy idő múlva nagyot változott minden. Temetéseink alkalmából erről így elmélkedünk: „*Istenünk, öröktől fogva elgondolt szép terved volt, hogy az embert az örök boldogság várományosává tessed. Szent tervedet azonban az ember a bűn szerencsétlenségével elrontotta, így az örök boldogságra önmagát tette alkalmatlanná!*” - Innen ered emberi természetünk sebzettsége, ami a sok-sok bonyodalom forrása. Már az Ó-szövetségben számos helyen olvashatunk a bonyodalom sokaságáról - kezdve az első bűnnel és folytatva a testvérgyilkosságon keresztül az Isten elleni lázadáson, bálványimádáson át-annak ellenére, hogy „*sokszor és sok ízben szólt Isten a Próféták által, újabb időkben pedig Szent Fia által szólt hozzánk*” - a galatákhöz írt levelében pedig ezt mondja: „*amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát, Aki Asszonytól született, s a törvény alattvalója lett. Ki kellett ugyanis váltania a törvény alá rendelteteket, hogy a fogadott fiúságot elnyerjük Mivel pedig fiák vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét szívünkbe, Aki ezt kiáltja: Abba, Atya!*” - Már az Úr Jézus megtestesülése előtti időkben egymással szembeálló csoportok léteztek — pl. a farizeusok, szadduceusok és később is mennyi egyenetlenséget láthatunk. — Az Új-szövetségben is már az Apostolok Cselekedeteiben olvashatunk vitákról, elégedetlenségekről, de a kezdeti idők Egyházközségeiben is. A Szentírás

tanúsága szerint különösen a korintusi keresztények között és a galaták Közösségében voltak aggasztó jelenségek. A korintusiak pártoskodását értelmetlennek mondja Szent Pál (1-4. fejezet), de erélyesen elítéli a különböző visszaéléseket is (5-6. fejezet; a galatáknak pedig ezt írja: „*csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelmére meghívott titeket, így gyorsan átpartóltatok egy más evangéliumhoz, holott nincsen más!Csak néhány ember akad, aki titeket*

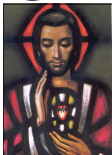
megzavar és el akarja fordítani Krisztus Evangéliumát.” — Szent János Apostol Jelenéseinek könyvében hét Egyházközségről beszél, és ezekben kisebb nagyobb problémák miatt szerepel a kitétel *kifogásom van ellened!*” - Senki sem akarja azonban azt állítani, hogy csupa probléma az élet és az ember Isten-kapcsolata. Hála Istennek voltak, vannak és bizakodjunk, hogy lesznek is Istennek tetsző dolgok is. Annál is inkább, mivel az ember alkalmas arra is, hogy a jóban, szépben, tökéletesedésben Isten készséges „munkatársa” legyen. Minél inkább kapcsolódik Istenhez, minden jönnek a Forrásához, annál inkább sikerülni fog mindez. Az Apostol jelzi is, hogy ez mennyire lehetséges; a korintusiaknak ezt írja „*szüntelenül hálát adok Istennek miattatok Isten kegyelméért, amelynek Krisztus Jézusban részesei lettetek. Benne meggazdagodtatok minden tanításban és ismeretben. A Krisztusról szóló tanítás megerősödött köztetek.. Biztatásul megijja az egyik legszebb himnuszát a Szeretet himnuszát és csodálatos szép felhívását: „keressétek buzgón a lelki adományokat!” — a galatáknak pedig: „*Lélek szerint éljétek!*”*

Befejezésül az Úr Jézus két példabeszédére utalok: a magvetőről szóló példabeszédre és a búzáról és konkolyról szóló példabeszédre. A búza közé hintett konkolyról azt mondja a példabeszéd: „*ellenséges ember műve!*” a magvetőről szóló beszédben pedig szép biztatást kapunk, hogy a jó magot, az Isten igéjét, mint jó termőföldbe fogadjuk lelkünkbe és ott hozzon minél több-szörös termést! - Tudnunk kell, hogy a fő ellenségünk nem ember; erről beszél Szent Péter Apostol „*Ellenségeitek az ördög, mint ordító oroszán jár körül, keresve, kit nyeljen el!*” az ember lehet eszköze, mint annyiszor is volt már, de a rossz forrása a Gonosz-lélek. Ügyeljünk arra, hogy életünk visszahozhatatlan perceit a jelent jól használjuk fel! A Költő is, meglehet nem is vallási indítatásból mondja: „*a mi dolgunk a világon,erőnk szerint küzdeni a legnemesebbekért!*” — Az ember, mint Isten képmása, kiválasztottja fokozottan kell, hogy fontosnak tartsa ezt!

A január 19-én készült képek a hátoldalon találhatóak.

Szent Imre Közösségi Ház hírei

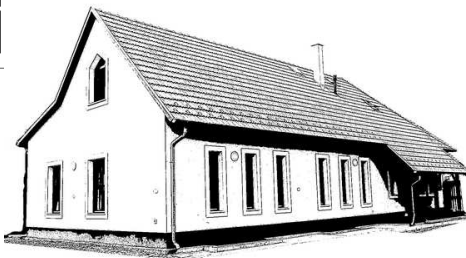
Jézus Szentséges Szívének Családja az elkövetkező közös imaóráját 2014. február 2-án vasárnap az esti szentmise után tartja a templomban. Ezt a szentórát betegekért ajánljuk fel Jézus Szent Szívének.

Ők a mi kincseink, akik szenvedéseikkel kiegészítik Krisztus Urunk szenvedéseit az Anyaszentegyház javára. Imádságunk erejével segítsük őket közelebb az Úr Jézus Szent Szívéhez! Az erő a gyengeségben nyilvánul meg legjobban. Amikor felajánljuk szenvedéseinket valamilyen szép célért vagy szeretett személyért, megtapasztalhatjuk, hogy milyen nagy értéke van a szenvedésnek és a szívből jövő imának együtt. Általa közelebb kerülünk valakihez, akiért ezt felajánljuk és még az Úr Jézushoz is. Ennek a szeretetsodának a megtapasztalása olyan kegyelmet sugároz és nagy-nagy szeretetenergiával tölt fel bennünket, hogy szinte újra és újra vágyódunk újabb felajánlásra

azért, hogy ez a lelki közösség minél tovább megmaradhasson bennünk. Nem szeretnénk kiesni ebből a lelkiállapotból.

„Uram jó nekünk itt lennünk.” Veled élni meg a betegséget, a szeretet csodáját, milyen édes iga! Kérünk Téged, add meg minden jóakarátú embernek a Veled való szeretetsoda átélését! Azoknak pedig, akik nem ismernek Téged, áraszd ki Szenttelked erejét, érintsd meg őket is, hogy ők is megtapasztalhassák a Veled való együttléti csodálatos valóságát!

Jézus Szent Szíve Bízom Benned!

őzv. Szlovicsák Balázsné

Galgóczy Erzsébet: A szenvedés értéke

A szenvedés drága kincs,
Nyomában boldogság lebeg,
Az igazi boldogságot a szenvedést,
Ne átkozzátok emberek!
Mert a szenvedés gyötrelme oktat,
Hisz könnyét az ég facsarja ki,
Hogy próbáljuk meglátni azt,
Mily hiúság a föld dicső ábrándjai.
A szenvedés int türelemre,
A szenvedés reményt kínál,
A szenvedés ragyog,

mint a drága gyémánt,
De csak az igazi szeretet sugarainál.
A szenvedés az Isten csókja,
Mely szinte naggyá alakít.
Azt szállja meg, mint égi harmat,
Ki Isten felé tárja ki szívét s karjait.
Nem irigylem én azt, ki nem tudja
Mi az a kín,... emésztő szenvedés,...
Mert ez Isten akaratából viselt szenvedés,
A tengernyi szenvedés között,
Mely e siralom völgyében vagyon.
Az életet szenvedés nélkül élni
Az a legnagyobb fájdalom.

Kiigazítás— a januári számban megjelent vers helyesen így hangzik:

*Taníts szelíd szóra, ha bántások érnek,
hideg mosolyra, ha jogtalan dicsérnek!
Adj erőt napközben, hogy el ne fáradjak,
fáradtságot este, hogy rögtön elaludjak!
Taníts meg lendülni, hogyha Rád találtam,
hirtelen megállni, ha utat hibáztam!*

A hibáért ezúton elnézést kérünk!
Köszönettel őzv. Szlovicsák Balázsné

Februárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

jan. 30 – febr. 7	febr. 8 – 16	febr. 17-25	febr. 26 – márc. 6
Végh Antalné	Őzv. Bársony Istvánné	Sponga Istvánné	Sponga Anita
Nagy Balázsne	Molnárné Bálint Erzsébet	Nagy Jánosné	Bolonovszky Lászlóné
Somogyi Jánosné	Őzv. Takács Ernőné	Jakab Mária	Őzv. Gábor Józsefné
Györfvári Pálné	Őzv. Györfvári Gáborné	Surányi Krisztina	Csernák Nikolett
		Kiss Katalin	Kiss Albertné
			Acsai Lászlóné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2014. FEBRUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2 19 óra Jézus Szíve család imája
3	4	5	6	7 18 óra Ifi -hittan	8 18 óra Cursillo Ultreya	9 10 óra Csodavilág Szent gyermek- ség imacsoport
10	11	12	13 9.30 óra Baba- Mama klub	14 18 óra Ifi -hittan	15 10-12 ruhaújítás 15 óra Ministráns foglalkozás	16 15 óra Moziz6nánk
17 18 óra Karitás csoport	18	19 18 óra Cursillo Ultreya	20	21 18 óra Ifi -hittan	22 15 óra Főzősuli	23 10 óra Szent gyermek- ség imacsoport
24	25	26	27 9.30 óra Baba- Mama klub	28 18 óra Ifi -hittan		

JANUÁRBAN TÖRTÉNT...

A „Csodavilág” foglalkozáson a gyerekek a napkelti bölcsek történetét játszották el József Attila: Betlehemi királyok című verse alapján, illetve „kézműveskedtek”.

„Cserkész-gyűlés”

A gyermekek imádkozó csoportja rózsafüzért mondott.

Január hónapban templomunk fűtése megújult, illetve új programozó órát szereltek fel.

A vendéglátásban segítők. Köszönjük munkájukat!

Templomunkban Szappanos Zoltán tiszteletes úr hirdett igét.

Az ökumenikus imahét január 19-én egyházközségünkben kezdődött településünkön. Köszönjük a református egyházközség énekkarának szolgálatát!

Pekker Imre atya ekkor vendéglátóként imádkozott.

A vacsora elkészítői. Köszönjük munkájukat!

SZENT KERESZT
Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.
Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter
A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!